

være i utvilsom, retlig Besiddelse af. Vel var der tidligere steet Forlangende om dets Tilbagebetaling, men man ansaae dette Forlangende ikke for at være berettiget. Spørgsmaalet var for mig, dengang Sagen kom til al hvile i min Haand: Skal Regjeringen søge det tvivlsomme Spørgsmaal, om et saadant Jernbaneforetagende lader sig gennemføre eller ikke, bekvæmt saa hurtigt som muligt ved strax at indfri Regjeringens Forpligtelse til, naar Depositummet var stillet, at forelægge et Lovforslag derom for den lovgivende Myndighed? Det var den Vej, jeg fulgte. Jeg forelagde Lovforslaget strax, uden — hvad der ganske vist kunde have været gjort — at forlange, at Concessionsøgeren skulde have berigtiget Spørgsmaalet om, hvorvidt den eller de, som stode bagved ham, kunde have nogen Ret til at fordrø Pengene tilbageleverede eller ikke. At Vedkommende ingen Ret havde ligeoverfor Regjeringen, derom var jeg fuldstændig overtydet, men det ubelukkede selvfølgelig ikke, at han kunde have en Ret ligeoverfor sin Medcontrahent. Mig forekom det at være den hurtigste Måde at faae Spørgsmaalet afgjort paa, at forelægge et Forslag for den lovgivende Forsamling. Ved Behandlingen af dette Lovforslag har jeg saa meget, som det har været muligt, stillet mig upartist, og det i alleregentligste Forstand, idet jeg ikke alene har undgaaet eller idetmindste søgt at undgaae Alt, hvad der kunde have nogensomhelst Indflydelse paa Forholdet imellem de stridende Parter, hvilket jeg betragtede som mig uvedkommende, men ogsaa har stillet mig upartist i den Forstand, at jeg ikke har udtalt nogen individuel Formening om Foretagendet i dets Heelhed, et Foretagende, som jo har været meget forskjelligt bedømt, og som særligt er blevet bedømt af en dertil nedsat Commission. Det har været min Stilling, dengang jeg forelagde dette Lovforslag, og det har været den Stilling, jeg idetmindste har søgt at bevare ved Forhandlingerne om det. Jeg kan ikke Andet end erkjende, at der er Forskjel paa et tvivlsomt og et utvivlsomt Depositum, og at en Sum, der vel factist befinder sig i Regjeringens Værg, men med Hensyn til hvilken der er gjort Indsigelse imod, at Regjeringen tilbageholder den, ikke fulstæn-

dig har Characteren af et uanfægtet Depositum; deri kan jeg være fuldstændig enig med de ærede Forslagsstillere. Undersøge vi dernæst, hvilken den sandsynlige Følge vil blive af dette Forhold med Hensyn til Depositummet, saa kan jeg kun gjentage, at for mig er Regjeringens Berettigelse, og jeg vil sige Forpligtelse ligeoverfor Andenmand, til ikke at frigive Depositummet, utvivlsom; om en Trediemand kan have en Ret ligeoverfor Concessionsøgeren, med andre Ord, hvorvidt Concessionsøgeren har været berettiget til, dengang Fristen var udløben, inden hvilken han frit kunde trække Depositummet tilbage, ubetinget at erklære, at nu stod Depositummet som definitivt — dette Spørgsmaal anseer jeg for at være mig ganske uvedkommende. Der er, som det høie Thing vel bekiendte og som flere Gange fremhævet her i Salen, i dette Dieblif en Rets sag imellem de Vedkommende, og en Rets sag ligeoverfor Indenrigsministeriet angaaende dette Depositum. Hvilket Udfald denne Rets sag maatte faae, kan det naturligtvis ikke her være Stedet at udtale endogjaa blot en Formodning om, men Betydningen af, at denne Rets sag maatte gaae Ministeriet imod, vil, som det blev bemærket af Forslagsstilleren, være den, at Erhvervelsen af disse 20,000 £. for Statskassen kan blive tvivlsom. Efter hans Formening vilde i saa Tilfælde Statens Krav paa at gjøre sig betalt af Depositummet umiddelbart kunne rettes mod den Indenrigsminister, der havde taget Depositummet for gode Varer, endstjøndt det var tvivlsomme eller usikre Varer. Men selv i saa Tilfælde turde jo denne paaregnede Indtægt for Statskassen være tvivlsom. — Der er en Bemærkning af den høitærede Forslagsstiller, som det ret glædede mig at høre, nemlig den, at der gives en anden Udvei end at antage hans Endringsforslag, til at faae et reent og klart Forhold bragt tilveie istedfor et tvivlsomt, nemlig den, at man uden Hensyn til Depositummet gaar ind paa at vedtage Loven. Jeg skal tillade mig at gjøre opmærksom paa, at der foruden dette Alternativ forekommer mig at være endnu et tredje, nemlig at beholde det, man har, forsaavidt det viser sig, at man virkelig har det, og kun slippe det, naar det viser sig uholdbart. Det er ganske